

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἑσωτερικοῦ:

Εἰσία λέβα 15
Εξάμηνος » 8

Ἐξωτερικοῦ:

Εἰσία φράγκα 20
Εξάμηνος » 12

✽✽✽

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς
διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ
γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπεζῆς
δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

✽✽✽

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ»
ἐν τῷ ἁ. τμήματι Ἀριθ. 508.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος
διὰ χαρακτῆρα τῶν δώδεκα
στιγμῶν τμημάτων ΕΝΟΣ λέβου.

✽✽✽

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

✽✽✽

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ»
ἀποστελλόμενα χειρόγραφα
δηλοῦνται τὸν τόπον τῆς προ-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὡπ' ὄψει.

— ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ —

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

X. A. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

— ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ —

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

Ο ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΒΙΤΟΣΣΑΝ ΣΟΦΙΑΣ
ΚΕΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ
ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΗΤΟΙ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ „ΣΦΟΜΠΟΔΑΣ“ ΠΡΟΣ ΤΗΝ „ΟΔΗΣΣΟΝ“

(Συνέχεια)

VII Οἱ ἄρχαιο Ἕλληνες οὐδό-
λως ἦσαν φιλόπονοι καὶ ἐξευτελι-
σμὸν ἐθεώρουν νὰ εἶναι τις τεχνίτης
εἴτε ἐν γένει νὰ ἐργάζεται τις. Οἱ
δοῦλοι ἐκαλλιέργουν τὴν γῆν καὶ
ἔτρεφον αὐτοὺς, οἱ δὲ ξένοι ἦσαν
οἱ πρῶτοι τεχνίται. Ο Ἀριστοτέλης
καὶ ὁ Πλάτων περιεφρόνουν τοὺς χει-
ρῶνακτας. Ἐν Σπάρτῃ ἦν ἀπηγο-
ρευμένον εἰς τοὺς ἐλευθέρους πολί-
τας νὰ καταγίνωνται εἰς τέχνας καὶ
ἐπαγγέλματα βιοποριστικά.

Ἡ διαβεβαίωσις ὅθεν ὅτι κατὰ
τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν Τριπτό-
λεμὸς τις ἐφεύρε τὸ ἄροτρον τ. ἔ.
τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς — ἡ θεὰ
Δήμητρα τὸν ἄρτον, ὁ θεὸς Βάκχος
τὸν οἶνον ἡ θεὰ Ἀφροδίτη τὸν
ἔρωτα, ὁ Παλαμήδης τὸ ζατρίκιον
καὶ ὁ Μορφεὺς τὸν ὕπνον (Σημ.
Σφομποδᾶς, παρακαλοῦμεν τὸν ἀνα-
γνώστην (τὸν βούλγαρον σημ. Ὁδ.)
νὰ μὴ γελάσῃ, διότι τὸ Ἑλληνικὸν
πνεῦμα εἶναι ἄξιον νὰ ἐφεύρῃ τὸ
πάν!) οὐχὶ μόνον εἶναι ὅλως φαντα-
σιώδες τοῦτο, ἀλλ' εἶναι καὶ τετρα-
γωνικὴ ἡλιθιότης, ἀναφορικῶς τῆς
καλλιέργειας τῆς γῆς, τῆς κατα-
σκευῆς τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἄρτου καὶ
τῆς ἐπινοήσεως τοῦ ζατρίκιου, διότι
περὶ τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ ὕπνου νὰ
ὁμιλῶμεν ὅτι ἠδύναντο δῆθεν νὰ ἐ-
φευρεθῶσιν, οὐδὲν ἄλλο τοῦτο δη-
λοῖ ἢ οὐμόνον νὰ ἐμπαίζωμεν τοὺς
ἄλλους, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἡμᾶς αὐ-
τοὺς. Ἡ γεωργία μεθ' ὅλων τῶν λε-
πτομερειῶν τῆς καὶ ἡ οἰνοπαραγω-
γὴ ἦσαν πασίγνωστα ἂν μὴ εἰς
τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' εἰς ἅπασαν τὴν
Ἀσίαν καὶ Ἀφρικὴν, παρ' ἅπασιν
τοῖς ἀρχαίοις ἔθνεσι, χιλιάδας ἐνιαυ-
τῶν πρὸ τῶν Ἑλλήνων. Εἰς Αἰγυ-
πτιακοὺς τάφους εὐρέθησαν ἐλαιο-
γραφικαὶ εἰκόνες, παριστῶσαι δια-
φόρους τρόπους καλλιέργειας τῆς γῆς
καὶ ἐξεργασίας βιομηχανικῶν εἰδῶν·
οἱ τάφοι δὲ οὗτοι χρονολογούνται
τοῦλάχιστον δέκα ὀκτὼ αἰῶνας πρὶν
Χριστοῦ, τ. ἔ. 5-6 αἰῶνας πρὶν ἢ
Ἕλληνες ὑπάρξωσι ἐν τῇ ἱστορίᾳ.
Ἀλλ' ὥς ὑποθέσωμεν ὅτι τοῦτο δὲν
ἔχεται ἀληθείας, καὶ ὅτι μόνοι οἱ
Ἕλληνες ἐφεύρον τὸν τρόπον τοῦ
σπεῖρειν τοῦ ἄροτρίαν καὶ ἄρτον κα-

τασκευάζειν ἄλλα τότε πῶς ἐτρέ-
φοντο, ἂν μὴ ἅπαντες οἱ λοιποὶ ἄν-
θρωποι, ἀλλὰ τοῦλάχιστον οἱ Ἰνδοί,
Πέρσαι Ἀσσύριοι, Φοίνικες κλ. κλ.
ἀρχαία μεγάλα ἔθνη; — Κατὰ πᾶ-
σαν πιθανότητα διὰ λίθων!
Ὅσο δὲ περὶ τοῦ ζατρίκιου, τοῦτο
εἶναι ἀρχαίον Ἰνδικὸν παιγνίδιον, ὁ-
περ ἅπαντα τὰ ἀρχαία ἔθνη τὸ ἰδι-
οποιήθησαν ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων, ἐ-
πειδὴ οὕτε ὁ χαρακτὴρ αὐτῶν, οὕ-
τε τὸ δόσον αὐτῶν (1) ἐδοήθησαν
ποτε νὰ κατορθώσωσι νὰ τὸ ἐκμά-
θωσιν!

VIII. Περὶ τῶν ωραίων τεχνῶν
καὶ τῆς μουσικῆς.

„Παρά τοῖς Αἰγυπτίοις εὐρηνται
ἔργα γλυπτικῆς τε καὶ ζωγραφικῆς
ἀρχαιότερα τῶν ἡμετέρων κατὰ δέ-
κα χιλιάδας ἔτη, ἀλλ' ἅτινα εἰσὶν
οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν ἡμετέρων ὡ-
ραία“. 10. Πλάτωνος Νόμοι Βιβλ. II.
Τὸ καὶ ἄλλων τὰ κείμενα μεταφρά-
ζειν θεωροῦμεν περιττόν. Οἱ ἄρχαιοι
Ἕλληνες οὐδόλως ἰδέαν εἶχον περὶ
ζωγραφικῆς καὶ τὰ ἀρχαία αὐτῶν
ἀγάλματα πρὶν ἢ ἐκμάθωσιν τὴν
τέχνην παρὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῶν
ἄλλων κρατῶν, οὐδόλως διεκρίνοντο
τῶν Φετίχ τῶν σήμερινων Ἀγρίων
τῆς Αὐστραλίας.(2) „Κατέχομεν πρό-
τοπα ἐκ τῆς Αἰγυπτιακῆς τέχνης
ἐν τῇ γλυπτικῇ τελεσθέντα τρεῖς
χιλιάδας ἔτη πρὸ Χριστοῦ καὶ ἅτι-
να μέχρι τῆς σήμερον εἰσὶν ἀμίμη-
τα“ λέγει ὁ Charles Blam ἐν τῇ
Grammaire des art du decain.

Τὸ ἐξυμνούμενον ἄγαλμα, κατα-
σκευασθὲν ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς ἢ φαν-
τασιώδους Φειδίου,(3) οὐδὲν ἄλλο ὅ-
πῃ ῥῆεν, εἰμὴ βάνουσον κατέργασμα
λίθου, παρ' ᾧ ἦν ἐπιτεκμημένος
ἐλεφαντόδους, ὅπερ ἤλειφον καθ' ἑ-
κάστην δι' ἐλαίου, ἢ ἀκτινοβολῇ καὶ
ποικιλοχρῶν χρωμάτων. Ἐν γένει
τὰ Ἑλληνικὰ ἀγάλματα ἦσαν βε-
βαμμένα διὰ χρωμάτων καὶ τοῦτο
ἦν ἀπόρροια μᾶλλον τῆς ὀρέξεως
τῶν ἡθῶν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς
κοινωνίας διότι ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύ-
την μείζονα ἐντύπωση προὔξενουν
αἱ γυμνότητες καὶ τὰ κρέατα τῶν

(1) Χαί χαί! (Σ. Ο.)

(2) Senon e verro é ben trovato κ. Α. (Σημ. Ὁδ.)

(3) Γεῖα σοῦ κ. Α.

διαφόρων θεῶν ἐπὶ τῶν θεατῶν,
περὶ οὗ καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς εἶπεν
„δὲν πρέπει τις ν' ἀτενίζῃ ἀγάλμα-
τα εἰς τοὺς δημοσίους τόπους, ἐὰν
θέλει νὰ διαφύγῃ τὴν διαφθοράν“.
Τὰ ἀγάλματα ὅθεν, ἅτινα σήμερον
καλοῦνται ἀρχαιο-ἑλληνικά, εἰσὶ μάλ-
λον ἔργα, ἐκ μιμήσεως αἰγυπτια-
κῶν, Ρωμαϊκῶν καὶ τρίτων—διὰ νὰ
ἔχωσι μείζονα ἀξίαν (διὰτὶ ἄρα γε
Σημ. Ὁδ.) εἶναι πλαστὰ καὶ νεωτά-
της χρονολογίας, καὶ ἅπαντα δι' ἐυ-
νοήτους λόγους μεθ' ἑλληνικῶν ὑπο-
γραφῶν.(4)

(Ακολουθεῖ).

(*) Αὐτὸ δὲ πῃ κ. Α. ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες
ἦσαν ἢ κοσμοκράτορες ἢ πολλὸ ἐξυμνοῖ!
Μήπως ἐν Βουλγαρίᾳ ὀλίγαι ἀρχαιότητες μεθ'
Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν ἀνεκαλύφθησαν;

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Τακτικὸς ἡμῶν ἀνταποκρικός).

ΑΘΗΝΑΙ, 17/29 Ἀπριλίου 1893.

Ἀλλεπάλληλοι καὶ ἀντιφάσκε-
σαι πρὸς ἐνατὰς εἰδήσεις περὶ τῆς
διαβοήτου συνομολογήσεως τοῦ
δανείου φέρονται ἀνὰ τὰ στόμα-
τα ἐξευτελισθεισῶν οὕτως τῶν ἐ-
ναγωνίων πατριωτικῶν προσπα-
θειῶν τῆς Κυβερνήσεώς μας· τὸ
παραδοξότερον δὲ πάντων εἶναι
ὅτι αὐτὰ ταῦτα τὰ ἐξ οἰκογε-
νειακῶν παραδόσεων καὶ πο-
λιτικῆς ἀνατροφῆς ἀντιπρικοιτικὰ
πνεύματα ὠρίμασαν λανθανόν-
τως ἐν τῇ συνειδήσει τῶν τὴν ἰ-
δέαν τῆς συνομολογήσεως ἐνὸς
δανείου ὑπ' οἰουσιδηποτεῶν ὡς
σανίδα σωτηρίας, ἐνῶ, ὡς πασί-
γνωστον κατὰ τὰς προγενεστέρως
πρωθυπουργίας τῶν Τρικουπικῶν
συστημάτων ὅλοι αὐτεκμηρύχθησαν
Ροβεσπιέροι καὶ Σαινζουστ ἐπὶ τῇ
δανειομανίᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ.
Τρικούπη. Τώρα ὡς συμπτωμα-
τικὴν ψυχολογικὴν ἀντίδρασιν ἰ-
στάμεθα πρὸ τοῦ καταπλήσσοντος
παντὰ ψυχραῖμον ἀνδρα, φαινο-
μένου τῆς δανειοκρατίας καὶ μοι ἐπιτρέπεται ἡ λέξις ὅταν
βλέπῃ τις καθημερινῶς πληρουμέ-
νας τὰς στήλας τῶν πολυειδῶς
χρωματισμένων πολιτικῶς ἐφημε-
ρίδων, παιᾶνας ἀπ' ἐνὸς ἐπὶ τοῦ
συντετελεσμένου γεγονότος τοῦ
δανείου ἢ πικρῶν μυκτηρισμῶν
ἐπὶ τῇ ἀνικανότητι τῆς μὴ συντελέ-
σεως. Καὶ ἐν αὐτῇ ἀκομῇ τῇ Δη-
λιγρικῇ Ἀντιπολιτεύσει ἤτις διὰ
τῶν ἀκατασχετῶν τῆς ποτὲ Λεβι-
δέων καὶ Φιλημονέων παρατηρεῖ-
ται ἡ συμπτωματικὴ αὐτὴ ῥυ-
μοὺ λ κ η σ ι ς τῶν πρὸς τὸ πρό-
γραμμά των ἀθετήσεων τῆς ἐξι-

διασμένης δανειολατρείας των. Δι-
καίαν μόνον εὐφημον ἐξαίρεσιν
ὀρεῖλομεν ν' ἀναγράψωμεν τὴν
πορείαν τῶν πρῶην ὑπουργῶν καὶ
νῦν ὑποψηφίαν κ. κ. Καραπάνου
καὶ Σωτηροπούλου οἵτινες ἀκρά-
δαντοὶ ἐν ταῖς ἐαυτῶν πεποιθήσε-
σι ἀποστρέφουσι μεθ' ἀγανακτή-
σεως τὴν ἰδέαν οἰασθήποτε ῥύ-
σεως καὶ συνθηκῶν συνομολογή-
σεως δημοσίου δανείου διὰ τὸν
λόγον ὅτι αἱ μετέπειτα Κυβερνή-
σεις θὰ συνεπισύρῳσιν τὴν ὀγκου-
μένην ὀλοὴν εὐθύνην τῆς ἀκεραί-
ας πρὸς τοὺς δανειστάς τοῦ δημο-
σίου τῶν χρεῶν ἀποτίσεως. Ἐξ
ὅλου δὲ τοῦ κατακλύσαντος τὴν
Κεκρωπίανμας ἐφημεριδογραφικοῦ
κόσμου ποιούμεθα ἐξαίρεσιν τὴν
ἄει νεάζουσαν ἐν τῇ καθόλου πο-
λεμικῇ καὶ πατριωτικῶν φρονη-
μάτων «Ἀκρόπολιν» τὴν διευθυνο-
μένην ὑπὸ τοῦ τόσῳ γνωστοῦ ἐν τῇ
Ἀνατολῇ δημοσιολόγου, ὅσῳ αὐτοῦ
τοῦ ὀνόματος Βίσμαρκ ἐν Πρωσ-
σίᾳ, κ. Βλασίου Γαβριηλίδου ἐ-
χόντος πάντοτε ὡς μελανοδοχεῖ-
ον, κατὰ τὴν ἐκφρασίν τοῦ Διδερό,
τὴν μελάνην τῆς καρδιάς του.

Ἡ «Ἀκρόπολις» ἀπὸ ἐβδομά-
δος ἀνεστάτωσε τὴν Ἑλλάδα καὶ
προὔκალεσε λαϊκὰς συναθροίσεις
εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Ἀρεῶς ἐμβα-
λοῦσα τὸν στρατὸν εἰς ἀεικνη-
σίαν συνεπείᾳ γυγαντιαίων ἄρ-
θρων τιτλοφορουμένων «Ἀναφο-
ρὰ πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων»
διὰ τῶν ὁποίων ἀναπτύσσονται
ἄκραι τῆς καλυπτούσης τὸν ὅλον
ὀργανισμόν τοῦ Βασιλείου μας
ρύπαρᾶς, ὡς λέγει σινδόνης. Πρὸ
ὀφθαλμῶν ἔχω τὸ περὶ συναλλα-
γῆς ἄρθρον ὅπερ ἀποκαλεῖ «Ἐρ-
ρινὺν» ὡς φοβερὰν μάγισσαν κα-
τασκηνώσασαν, ἀπ' ὅτου ἀνῆλθεν
ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν θρόνον, εἰς
τὸ πλευρὸν τῶν Συμβούλων του.
Οὐ μόνον «Ἐρρινὺς» ἀλλὰ καὶ
κομματικὴ Συναλλαγὴ εἶναι καὶ
ὁ καρκίνος τῆς καρδιάς ὁ δηλη-
τηριάζων τὸ αἷμα τοῦ Συνταγμα-
τικοῦ ὀργανισμοῦ. Μεταφέρομεν
μέρος τῆς «Ἀναφορᾶς πρὸς τὸν
Βασιλέα ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως» ἥτις
θεωρεῖται ὅχι ἀντιπρικοιτικὴ ὅσον
καὶ ὁ γράφων τὸ παρόντα καὶ
ἱλιγγίων ἐν τούτοις, πρὸ τοῦ με-
γέθους τῆς ἀληθείας τῶν ὅλων
τῆς «Ἀκροπόλεως».

«Παριστάμεθα εὖτω, λέγει ἡ
ἐν λόγῳ ἐφημ. Μεγαλειότατε, εἰς
τὴν Εκκαθάρισιν τῆς Δεδηλωμέ-
νης. Τρεῖς ἄνδρες ἐπὶ τῆς βασι-
λείας τῆς κυρίας αὐτῆς, ἥτις εἶναι
ἡ Συναλλαγὴ μετημφισμένη, ἐ-
κυβέρνησαν τὴν Ἑλλάδα, Κου-

μουνδοῦρος, Δεληγιάννης, Τρικού-
πης. Πάν της προσφύσεως της
Θεσσαλίας, ὁρειομένης ὄχι εἰς
τὸν στρατὸν, ὄχι εἰς τὸ ναυτικόν,
ὄχι εἰς τὴν διπλωματίαν, ὄχι εἰς
τὴν ὀξένοισιν τῶν κυβερνώντων,
ἀλλ' εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν
διπλωματίαν καὶ τὰς συγγενείας
τῆς Μεγαλειότητος Σας, κατὰ τὴν
ἐλκρινὴ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς
βουλῆς ὁμολογίαν τοῦ Κουρουν-
δούρου, τὴν ἄλλο ὁρεῖομεν εἰς
τοὺς κέρειους αὐτοὺς κυβερνήσαν-
τας ἐπὶ τῇ θέσει τῆς Συνάλλαξης;
Μεγάλοι ἄνδρες, ἔξοχοι ἄνδρες,
ὑπερφύεις ἄνδρες, λέγουσιν οἱ
φίλοι καὶ οἱ θαυμασταὶ ἐνὸς
ἐκάστου, λέγομεν δὲ καὶ ἡμεῖς.
Ο λαὸς τοὺς ἠγάπησεν ἡ Μεγα-
λειότης Σας τοὺς ἐτίμησεν. Ἀλλὰ
τὰ ἀγαθὰ τῶν πρὸς τὸν τόπον
ποῖα ὑπῆρξαν; Ἐτριπλασιάσθησαν
ἀπὸ τότε τὰ ἔξοδά μας, ἐτριπλα-
σιάσθη ἡ φορολογία, ἐκατοντα-
πλασιάσθη ἡ ἐγκληματικότητα, ἀνε-
γεννήθη ἡ λιστεία, ἡ πυροδικία
ἐγένετο θεσμός, ἡ δημοσία ἀσφα-
λεία κατεσκάφη, ἡ παιδεία ἐξη-
χρειώθη, ὁ στρατὸς δὲν ἐγένετο ἰ-
σχυρότερος, τὸ ναυτικὸν πολὺ ὀ-
λίγον ἐβεβλήθη, ἡ διπλωματία
μας ἐξεμυδενίσθη, ἡ πίστις τοῦ
Κράτους ἐρονεύθη, ἡ πίστις τοῦ
τοῦ τόπου ἐλιποθύμησεν, τὰ πι-
στωτικά μας ἰδρύματα κατέστησαν
ἄχρηστα, ἡ πενία τῆς μέσης τάξε-
ως προχωρεῖ οἱ ἐργατικοὶ μισθοὶ
ἠλαττώθησαν, οἱ γεωργικοὶ πλη-
θυσμοὶ ὑποφέρουν, τὰ σιδηροδρο-
μικά μας ἐλασπώθησαν, οὐδεὶς
νέος πολιτισμὸς εἰσῆλθε οὐδενίᾳ
πρόοδος ἐξετελέσθη, τὰ τῆς δικαι-
οσύνης φαινομενικά, τὰ στρα-
τιωτικά ἀποσπάσματα ἐθρασύνθη-
σαν, ὁ λαὸς ἀτιμάζεται, ὁ λαὸς
βασανίζεται, οὐδὲν εἰς τὴν θέσιν
του, οὐδεὶς εἰς τὴν θέσιν του, κλο-
παὶ καὶ καταχρήσεις καὶ παναμά-
δες ὡς κόνικλοι γεννοβολοῦν,
γενικὴ δὲ δυσπιστία πρὸς πάντας
καὶ πρὸς πάντα.

Παριστάμεθα, Μεγαλειότατε, εἰς
τὴν ἐκκάθαριν τῆς Δεδηλωμένης.
Εἰς ἐξαιρέσει τὴν τὸ δάνειον τῶν
Μεγάλων Δυνάμεων, ἀπὸ τῆς συ-
στάσεως τοῦ βασιλείου μέχρι τῶν
ἐγκαινίων τῆς Δεδηλωμένης, οὐ-
τε 50 ἑκατ. χρῆν δὲν συνωμολο-
γήθησαν...

Ποῖα δὲ φορολογία ἐπὶ τοῦ λα-
οῦ. Ἐκ τοῦ τριδράχμιον ἡμερομι-
σθίου τοῦ ἐργάτου καὶ τοῦ γεωρ-
γοῦ τὰ μισὰ τὰ πέρνει τὸ Δημό-

σιον εἰς πετρέλαιον, εἰς καπνόν,
εἰς ἄλλας, εἰς ἄρτον, εἰς πυρεῖα,
εἰς ἔλαιον, εἰς μπακαλάον, εἰς ὀ-
σπρία. Ἐνταῦθα νὰ ἐλάμβανε πα-
ρὰ τῆς μεγαλειότητος Σας φόρον
τὸ Κράτος τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιχορη-
γήσεως Σας, ἴτοι 600 χιλιάδας
δραχμὰς τὸ ἔτος. Ἐνφ οἱ κεφα-
λαῖοι, οἱ τραπεζίται, οἱ με-
γαλοκτηματῆται, οἱ μεγαλέμποροι
δὲν καταβάλλουν ὡς φόρον οὐ-
τετὸ ἐν ἑκατοστὸν τοῦ εἰσοδήμα-
τος αὐτῶν.

Δὲν νομίζετε, Μεγαλειότατε ὅτι
τὸ μαχαίρι ἐβρῆσεν εἰς τὸ κόκ-
καλον καὶ κάποιον μέτρον πρέ-
πει νὰ ληρῇ πρὶν καὶ περαιτέρω
προχωρήσῃ;

Δ. Ζδς.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁ «Καιρὸς» τὸν Παρισίων σχο-
λιάζει τὰ ἐξ Ἀθηνῶν θρυλῆματα
καθ' ἃ ᾔδεν ἡ αἰχρὸσα οἰκονο-
μικὴ δυσπραγία γεννᾷ κινδύνους
ἀνατροπῆς. «Ὅσοι δὲν φοβοῦνται
ἐπανάστασιν κάτωθεν (γράφει) προ-
λέγουσιν ἢ καὶ ἐπιθυμοῦσιν πρα-
ξικόπημα καὶ θεωροῦσι ἀξιομίμη-
τον τὸ ἐκ Βελιγραδίου δοθὲν πα-
ράδειγμα. Ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν
ἐχώρησαν εἰς τοιοῦτο σημεῖον,
ὥστε νὰ μὴ ἀπομένῃ πλέον ἐκ-
λογὴ, ἢ μεταξὺ δημοτικῆς ἐξεγέρ-
σεως στρατιωτικοῦ πρὸν οὐν-
τισι μὲν τοῦ καὶ βασιλικῆς
δικτατορίας. Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις
περιπλέκει βεβαίως ἐπὶ μᾶλλον τὸ
πολιτικὸν πρόβλημα, ἡ ἀποψὲς δὲ
αὕτη καθιστᾷ ἐπείγουσαν ἀλλα-
γὴν τινὰ συστήματος ἀντὶ ἀλλα-
γῆς προσώπων. Τὰ πάντα θὰ συν-
οψισθῶσιν ἄρα γε καὶ πάλιν εἰς
τὴν πῶσιν τοῦ κ. Τρικούπη;» Ὁ
«Καιρὸς» φρονεῖ ὅτι τοιαύτη λύ-
σις δὲν θὰ ἐπάρκει πλέον εἰς τὰς
ἀξιώσεις τῆς θέσεως τῶν πραγ-
μάτων, συνοψίζει δὲ τὰς γνώμας,
ὡς ἐξέθηκε ὁ κ. Σωτηρόπουλος.
«Ὁ πολιτικὸς οὗτος ἀνὴρ συνιστᾷ
πολιτικὸν φάρμακον. Ὁ συνταγ-
ματικὸς μηχανισμὸς ἐστρεβλώθη
διὰ τῆς καταλύσεως τῆς Γερουσί-
ας καὶ τοῦ βαθμιαίου περιορισμοῦ
περιορισμοῦ τῆς βασιλικῆς ἐξου-
σίας. Ἐν ταῖς χερσὶ τῶν δύο τούτων
μεγάλων ὑπουργῶν ὁ ἡγεμὼν ἐγέ-
νετο κατὰ μικρόν, ἐναντίον τοῦ
πνεύματος τοῦ Συντάγματος ἀπλή-
ρη μηχανὴ ὑπογραφῶν. Ἀνάγκη λοι-

πὸν ἀπαραίτητος νὰ ἀνιδρυθῇ ὡς
ἀντιζύγωμα ἡ Γερουσία καὶ νὰ
ἀνακτήσῃ ὁ βασιλεὺς τὴν ὑπὸ τοῦ
συντάγματος ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἀ-
ποστολὴν διαιτητοῦ ἀνὰ μέσον
κοιμνέων, αὐτὰ ἐρίζουσι περὶ τῆς
διευθύνσεως τῆς χώρας, μηδὲν
πολλάκις ἔχοντα πρὸς τοῦτο δι-
καίωμα. Ἰσως τοῦτο δὲν εἴναι τὸ
φάρμακον, ἀλλ' εἶναι ἐν τῶν φαρ-
μάκων. Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἐξ ἱ-
στορικῶν ἀναμνήσεων καὶ ἰδιο-
συγκρασίας εἶναι δυσήνιος πρὸς
δεσποτικὴν ἐξουσίαν. Οἱ ἐνδιαφε-
ρόμενοι ὑπὲρ τῆς προόδου του,
ἔχοντα λοιπόν, συνωδὰ πρὸς τὴν
γνώμην τῶν συνεταγμάτων αὐτοῦ
συμβούλων, οὐχὶ ὑπὲρ δικτατορίας
ἀλλ' ὑπὲρ ἀνορθώσεως τῶν ἀλη-
θινῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν. Δὲν
πρόκειται νὰ σχισθῇ τὸ Σύνταγμα,
ἀλλὰ νὰ καταστῇ, τὸνναντίον, ἀ-
λήθεια.»

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΕΠΙΛΟΓΕΣ.—Ἐκ παραδρομῆς
ἐσημασθῇ ἐν τῇ ἐκ Πύργου ἀλληλο-
γραφίᾳ ἡμῶν ἐν τῇ παρελθόντι φύλλῳ
ὅτι, ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Βατ-
τῆς ἐν Πύργῳ κατὰ τὴν δοξολογίαν
τὴν τελεσθεῖσαν ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ
βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ
τοῦ ὀνόματός του, ἐζητωκραύγασεν ὑ-
πὲρ τοῦ ἡγεμόνος. Ταῦτα χάριν τῆς
ἀληθείας.

Η ΕΠΙΣΚΕΥΙΣ ΕΙΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΙΝ.
—Ὁ «Ν. Ἑλ. Τύπος» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ
γράφει τὰ ἐξῆς ἐπὶ τῇ ματαιώσει τῆς
ἐπισκέψεως τῆς Α. Β. Υ. εἰς τὸν Σουλ-
τάνον. «Τὸ σπουδαῖον εἶναι (λέγει) νὰ
τηρηθῶσιν αἱ εἰρηνικαὶ διαθέσεις τοῦ
Τσάρου. Εἰς ὁ Ἀλέξανδρος Γ! παρ-
ωργίζετο κατὰ τῆς Τουρκίας, αἱ συνέ-
πειαι θὰ ἀπέβαινον ὀλέθριαι τῇ εἰρήνῃ
ἐνφ ἡ εὐημερία τῆς Βουλγαρίας οὐδα-
μῶς βλάπτεται, ἀναβαλλομένης τῆς ἐ-
πισκέψεως τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου
πρὸς τὸν Σουλτάνον εἰς αἰσιωτέρους
καιροὺς. Θὰ ἦτο πράγματι ἄκαιρος ἡ
διακύβευσις τῆς βελτιώσεως, ἡ ὑπο-
φαίνεται εἰς τὰς σχέσεις τῆς Ρωσίας
πρὸς τὰς μεγάλας δυνάμεις, ἡ πρόκλη-
σις ῥωσικῶν διαμαρτυρήσεων καὶ ὁ
ἄνευ ἀνάγκης ἐξερεισμός τῆς φιλοτι-
μίας τοῦ Τσάρου. Ἰσως ἡ ἄρνησις τοῦ
Σουλτάνου διεσκέδασεν ἐπαγωγὸν ὄνει-
ρον καὶ ἴσως ὁ πρίγκηψ ἐθλίβη ἰδὼν
διαφεύγοντα αὐτὸν καὶ πάλιν τὸν σκο-
πὸν, ὃν ἐνόμει ἐγγύς. Ἐπὶ τοῦ θα-
λαμῆτος, ὑπὲρ διαπλέει τὴν Μεσόγειον.

θὰ συνεδέοντο βεβαίως πρὸς τὴν εἰς
Κων/πολιν ἐπίσκεψιν αἰσιν προσδοκίαι.
Τὰ ζεύγη τῶν νεονύμφων ῥέπουσιν ἐν
γένει πρὸς ὄνειροπολήματα, ἔχει δὲ τι
τὸ τραχὺ ἡ ματαιώσις αὐτῶν ἐπὶ τῆς
πολιτικῆς. Ἀλλ' ὁ πρίγκηψ Φερδινάν-
δος ἠξεύρει νὰ ὑποτάσσῃ εἰς τὰς
πραγματικὰς ἀνάγκας. Οἱ διεσκέδασθη
ἡ δελεαστικὴ ἀποψὲς τῆς εἰς τὸν Σουλ-
τάνον ἐπισκέψεως, θὰ ἐβρῆνεν ἐπὶ στιγ-
μὴν ἐκ τοῦ καταστρώματος τοῦ θαλα-
μητοῦ τοῦ δόσθμον βλέμμα πρὸς τὴν
κυανὴν ἑκτασιν, διότι δὲν εἶναι πλέον
μόνος καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν συμμερί-
ζεται μετ' αὐτοῦ προσφιλεῖς γυνή. Ἀλλ'
ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ὑπερσχυεῖ
ταχέως ἡ ὥριμος σκέψις, ἀποζητῶσιν
δὲ θὰ παράσχῃ ταχέως ἡ ὑποδοχὴ τοῦ
ματὰ πόθου περιμένοντος βουλγαρικοῦ
λαοῦ.»

ΕΝ ΣΤΟΙΧΗΜΑ.—Ὁ ὑπολοχαγὸς
Σαλαμπάσεφ, ἀναχωρήσας ἐφ' ἵππου ἐκ
Σοφίας τῇ 20 λήξαντος μηνὸς τῇ 12
τῆς ἡμέρας διὰ Βουκουρέστιον ἔνθα ἔ-
δει ἐντὸς 72 ὥρῶν νὰ φθάσῃ τ. ἔ. τῇ 23
Ἀπριλίου τὴν μεσημβρίαν ἐφθάσεν αὐ-
τὸς ἐντὸς 71 ὥρῶν, ἴτοι τῇ 11 ὥρᾳ
π. μ. Τὸν κ. Σαλαμπάσεφ προϋπάντη-
σαν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς παρα-
θέντες αὐτῷ τὸ γεῦμα.

ΑΤΜΟΠΛΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ.—Μετ'
εὐχαριστήσεως σημειοῦμεν ὅτι ἡ πώλη-
σις τῶν μετοχῶν τῆς νεοιδρυθείσης
Βουλγαρικῆς ἐμπορικῆς Ἀτμοπλοῖας ἀρ-
κετὰ ἐπέτυχεν. Ἐν Βάρνη ἐνεγράφη-
σαν διὰ 728 μετοχὰς, εἰς τὰ ἐπιλοπα-
δὲ μέρη 1055 οὕτως ὥστε ὁ ἅ-
ριθμὸς τῶν πωληθεισῶν μετοχῶν, μετὰ
τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀγορασθῆ-
σομένων ἀνέρχεται εἰς 3033.

ΔΙΑΦΕΥΣΙΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΟΥΜΕΝΗ.
—Αἱ «Ἀρμυρίαι Ἐκδόσεις» διέψευσαν
τὸν παρισιανὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Χρό-
νου» ἀναγγεῖλαντα ὅτι ὁ Βίσμαρκ διέ-
θεσε μέγα π... εἰς ἀγορὰν βουλγα-
ρικῶν χρυσῶν. Ἀλλ' ὁ Βλῳτίτς
ἐπιμένει εἰς τὴν βεβαίωσιν του καὶ
προσθέτει ὅτι τὰ χρῶματ' ἡγοράσθη-
νεν Φραγκοφορτίῳ.

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.—Ἐν Σοφίᾳ
ἠρξάτο ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ κ. Πόπωφ,
σατυρικὴ ἐφημερίς, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν
«Κουκουρίκο». Ἡ τελευταία σελὶς εἶνε
πλήρης εἰκόνων γελοιογραφικῶν. Τὸ
πρῶτον φύλλον, ὃ ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας
προσωποποιεῖ ἀπάσας τὰς ἐν Βουλγα-
ρίᾳ ἐκδιδομένας ἐφημερίδας, δὲν ἐλη-
σμόνησε δὲ ὁ εὐγενὴς γελοιογράφος
ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν τὸ «κλέφτικο» νὰ
συμπεριλάβῃ τὴν «Φιλαιπούπολιν» καὶ
«Ὀδησσόν». Εὐχόμεθα αὐτῷ καλὴν πρό-
οδον συνδρομητῶν πληθύνει καὶ πληρω-
μὴν, ἀπαραίτητα διὰ τὴν συντήρησιν

(68) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (68)

ΟΙ ΔΙΑΔΥΜΟΙ

(Πρωτότερον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

II.

Μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν τῆς φοβητικῆς
νὰ ἀπέλθῃ εἰς συνάντησιν τοῦ Φοβε-
ροῦ, ἐσκέφθη νὰ ἀνακοινῇ τὰ πάντα
πρὸς τὸν Ἀντωνέτον ἔξ ὃ ἠλπίζε πλα-
σίαν ἀμοιβήν, διότι ἐπίσθη ὅτι χάριν
αὐτοῦ ὑπέστη τὴν φυλάκισιν καὶ τὰ τό-
σα δεινὰ!

Ὁ Ἀντωνέτος ἐχαίρεισεν αὐτὴν καὶ
ἠρώτησε περὶ τῆς ἐξαφανίσεώς της ἀπὸ
τόσων ἡμερῶν αὕτη δὲ ἐν ἐκτάσει δι-
ηγήθη αὐτῷ τὰ συμβῆντα μὴ παραλεί-
ψασα καὶ τὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀντωνέ-
του εἴσοδον τοῦ Φοβεροῦ.

Ὁ Ἀντωνέτος ἀκολούθως ἠρώτησεν
αὐτὴν περὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἀσια-
νοῦ καὶ ἂν ἦτο δυνατόν νὰ μάθῃ τι
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ συνέβησαν ἀφ' ἧς
ἐποχῆς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἡ Θεω-
ρέτα διότι ἦδη ἐκρατύνθη ἡ πεποιθήσις
του, ὅτι αὐτοὶ δὲ ἦσαν εἰσβέσιν νὰ γνω-
ρίζωσι ποῦ ἦτο.

Ἡ Θεωρέτα μαθοῦσα τὰ τῆς ἀπο-
δράσεως τῆς Δωροθέας, ὡς δὲ εἶπεν
αὐτῇ ὁ Ἀντωνέτος ὅτι ἀπέδρα κρυ-
φίως ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας, ἔχουσα δὲ
εὐλογον πρόφασιν ὑπεσχέθη ὅτι δύνα-
ται μέχρι τῆς ἐσπέρας νὰ δώσῃ τὰς

ἀπαιτούμενας πληροφορίες τῷ Ἀντωνέ-
τῳ, οὕτω δὲ καὶ ἐγένετο.

Ἡ Θεωρέτα ἀπῆλθεν εἰς τὴν οἰκί-
αν τοῦ Ἀσιανοῦ ζητοῦσα τὸν ἀκόλου-
θόν του, ἵνα λάβῃ τὴν ἀμοιβήν τῶν
ὅσων ὑπὲρ τῶν σχεδίων του εἰργάσθη.

Εκεῖ συνήντησεν νέαν ὑπηρετρίαν ἡτις,
λαμβάνομένου ἰπ' ὄψει ὅτι αἱ ὑπηρε-
τριαὶ πᾶσαι εἶναι φύσει φλύαροι, δὲν
ἐβράδυνε νὰ πληροφρήσῃ τὴν Θεω-
ρέταν, ἀποῦ ἦδη ἔμαθε ὅτι ἦτο σχε-
τικὴ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου της, ὅτι
ἀπὸ ὀλιγίστων ἡμερῶν ἡ οἰκογένεια
τοῦ κυρίου της περιποιεῖται νεαρὰν κό-
ρην ἀσθενή ἣν εὗρεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐν
κακῇ καταστάσει.

Ἡ Θεωρέτα μαθοῦσα ὅτι ἐπεθύ-
μει, οὐδόλως δὲ ἐκ τῶν λόγων τῆς ὑ-
πηρετρίας ἀμφιβάλλουσα ὅτι ἡ ἀσθενὴς
ἦτο αὕτη ἡ Δωροθέα, ἀνεχώρησεν εἰ-

ποῦσα ὅτι θὰ ἐπανελθῇ ἀποῦ ὁ Φοβε-
ρὸς ἀσθενῶν δὲν ἰδύνατο νὰ τὴν δε-
χθῇ, ἀνῆγγειλε δὲ τὰ πάντα πρὸς τὸν
Ἀντωνέτον ὅστις εἶχε εἰπεῖ αὐτῇ νὰ
ἐπιστρέψῃ τὴν ἐπομένην περὶ τὴν 10 ἡν
ὥραν π. μ.

* * *

Ἐξακολουθοῦσης τῆς θεραπείας τῆς
Δωροθέας ἐφαίνετο ὑπὸ τὰ παρὰ θύρα
τῆς οἰκίας τοῦ Ἑρνέστου ἀνὴρ ἀλλό-
κοτον περιβεβλημένος στολὴν, ὅστις
ἐφαίνετο οἶονε κατασκοπεύων τοὺς τε
εἰσερχομένους καὶ ἐξερχομένους ἐκ
τῆς οἰκίας τοῦ Ἀσιανοῦ, ἐκ τῶν παρα-
θύρων τῆς ὁποίας οὐδέποτε ἀπέσπα τὰ
βλέμματα.

Πέντε παρήλθεν ἡμέραι καθ' ἃς ὁ
ἀνὴρ ἐκεῖνος ἐφαίνετο πολλάκις τῆς
ἡμέρας κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκείνην, ἀλλὰ

πάσης ἐφημερίδος ἔστω καὶ σατυρική.
— Η «Σφορποδά κηρύττει ἐν κυ-
ρία ἄρθρω ἀντιποσάτα τὰ θρυλί-
ματα περὶ τῆς ἀρνήσεως τοῦ Σουλ-
τάνου νὰ δεχθῇ τὸν πρίγκηπα
Φερδινάνδον, ἀπορεῖ δὲ πῶς τὰ
θρυλίματα ταῦτα ἐφιλοξένησαν σο-
βαρά, ἐφημερίδες. «Ο πρίγκηψ
Φερνινάνδος (γράφει) οὐδέποτε
ἐσκέφθη νὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταν-
τινούπολιν, οὐδὲ κρίνει ἐπ'αναγ-
κεν νὰ παρυσιασθῇ εἰς τὸν Σουλ-
τάνον, ἐπ' ὅσον δὲν προσκαλεῖ-
ται ὑπ' αὐτοῦ. Αἱ ἐξαίρετοι σχέ-
σεις, αἱ ὑπιστάμεναι ἀνὰ μέσον
κυριάρχου καὶ ὑποτελοῦς, γεννώ-
σι τὴν ἐλπίδα ὅτι τέλος θὰ ἐπι-
στῇ ἡ εὐκταία αὕτη στιγμή ἐν τῇ
συμφέροντι τῶν δύο κρατῶν. Ἀρ-
τέρου, οἱ Βούλγαροι πολιτικοὶ ἀ-
ναγνωρίζουσιν ὅτι ὁ Σουλτάνος
εἶχε σοβαροὺς λόγους ν' ἀναβάλῃ
τὸ σοβαρὸν τοῦτο διάδημα καὶ
δὲν μνηύουσι κατ' αὐτοῦ, διότι
πιστεύουσιν ὅτι ὅ,τι δὲν ἐγένετο σή-
μερον θὰ γίνῃ αὐριον.»

Αἱ ἐφημερίδες, αἱ διαδοῦσαι
τὴν εἰδησιν, ἦν, διαψεύδει ἡ «Ε-
λευθερία», εἶναι ὁ «Ν. Ελ. Τύ-
πος», ὁ «Χρόνος» ἡ «Σημαία».

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ο «Ν. Χρόνος» τῆς Πετροπό-
λεως ἀναπέμπει φωνὴν θριάμβου
ἐπὶ τῇ ἀκούσματι ὅτι ὁ Σουλτά-
νος ἠρησθή νὰ δεχθῇ εἰς ἀκρόα-
σιν τὴν Α. Β. Υ. Ἡγεμόνα. «Τοι-
αύτη ὑποδοχὴ (λέγει) θὰ ἐγέννα
δεινὰς περιπλοκάς ἀνὰ μέσον
Πετροπόλεως καὶ Κωνσταντινου-
πόλεως. Ο Σουλτάνος ἐδείχθη
πάντοτε δυσεξηγήτως ἐπιεικής πρὸς
τὸν πρίγκηπα, ἀλλὰ καὶ εἰς οὐ-
δὲν προέβη διάδημα πρὸς ἀνα-
γνώρισιν του. Μετὰ τὴν ἀρνητι-
κὴν ἀπάντησιν τοῦ Σουλτάνου, ἡ
Ρωσσία ἐμπορεῖ νὰ ἰδῇ μετ' ἁ-
κρας ἀδιαφορίας πᾶν ὅ,τι θὰ γίνῃ
ἐν Σερβίᾳ ἢ ἐν Τυρνόβῳ.»

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ πρὸς οὗς ἀ-
ποστέλλεται ἡ «Μυθιστορικὴ Ἀν-
θοδέσμη Οδησοῦ» ἐκτὸς τῶν συν-
δρομητῶν αὐτῆς, ἂν τυχὸν δὲν
εὐαρεστοῦνται νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ
ἔργον, νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ πρῶ-
τον φυλλάδιον ἐντὸς δέκα ἡμε-
ρῶν ἵνα μὴ ὑποβάλωσιν ἡμᾶς εἰς
ματαιὰς δαπάνας.

Πεποιθότες ἐπὶ τῇ φιλογενεῖᾳ
τῶν ὁμογενῶν μας προσεχῶς θὰ

κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ Ροζαλία
ὑπῆρξεν ἀκάματος εἰς τὸ ἔργον, οὐδε-
μῶς δὲ ἐφείσθη περιποιήσεως οὐδὲ
ἀγρυπνίας ὑπὲρ τῆς ἀγνώστου ἀσθενοῦς.

Τέλος τὴν πέμπτην ἡμέραν ἡ ἀσθε-
νὴς ἰδυνήθη νὰ ἐγερθῇ, αὕτη δὲ ἡ Ρο-
ζαλία ὑπεστήριξε τὰ πρῶτα αὐτῆς βή-
ματα, ὁδηγοῦσα αὐτὴν εἰς τὸν κήπον
ὅπου περιπατοῦσα ἐνέπνεε καθαρὸν
αἶρα.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐνέκρωσεν ἐν-
τελῶς καὶ ἀνεκτίσαστο τὰς δυνάμεις
τῆς ἡ φυσιογνωμία τῆς ἡρώς τοῦ ἐμφυ-
χουμένη, ἐξ οὗ ἐδηλοῦτο ἡ βαθμιαία ἀ-
νάκτησις τῆς υγείας. Τὸ πρόσωπον ἡρ-
ξαστο νὰ λαμβάνῃ τὸ σὺνῆδες αὐτοῦ χρῶ-
μα, ὅπερ καθίστα αὐτὸ ἐπαγωγὸν καὶ
θελκτικόν, ἐν γένει δὲ αἱ δυνάμεις ἄς
τὸ σῶμα ἀνεκτάτο βαθμυδὸν προσέδι-
δον νέαν ζωὴν κατ' ὅψιν τῇ νεάνιδι,
ἐλκύουσιν τὴν γενικὴν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ
συμπάθειαν. (ἀκολουθεῖ)

προβῶμεν καὶ εἰς ἄλλας κοινοφει-
λεῖς ἐκδόσεις.

ΟΙ ΕΚΔΟΤΑΙ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

«Ο κύριος καὶ ἡ κυρία Θεοδώρου
Π. Αἰδάζογλου, ἐκφράζουσι τὰς θερ-
μὰς τῶν εὐχαριστίας πρὸς πάντας
τοὺς συγγενεὺς καὶ φίλους τοὺς τι-
μήσαντας διὰ τῆς παρουσίας τῶν
τοὺς γάμους αὐτῶν, ὡς καὶ τοὺς
τηλεγραφικῶς συγχαρέντας αὐτοῖς
ἐπὶ ταῖς γάμοις τῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΖΕΥΓΟΣ

Τὸ θερμότερον ἴσως μέρος τῆς
εἰς Νεάπολιν διατριβῆς τοῦ αὐτο-
κρατικοῦ τῆς Γερμανίας ζεύγους,
ἀφοῦ τὴν εἰς τὸν μαγευτικὸν κόλ-
πον ἐκδρομὴν δὲν ἠνένησεν ὁ
καιρὸς, ὑπῆρξεν ἡ ἐπίσκεψις εἰς
Πομπηίαν. Ὡς ξυναγοὶ ἐχρησίμευ-
σαν ὁ ὑπουργὸς τῆς ἐκπαιδεύσε-
ως καὶ ὁ ἐφορὸς τῶν ἀρχαιοτή-
των, ἀφοῦ δὲ διέτρεξαν τὴν ἐκ-
τῆς τέφρας τοῦ Βεζουβίου ἐκχω-
θεῖσαν πόλιν, αἱ ΑΑ. ΜΜ. παρέ-
στησαν εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τὰς
ἐνεργουμένους ἐν ἀρχοντικῇ τι-
μεγάρῳ, ἐξετάρη δ' ὑπὸ τὰ ὄμ-
ματα αὐτῶν μία μαρμαρίνη τρά-
πεζα, ἐν πύραυρον καὶ διάφοροι
ἄλλαι ἀρχαιοτήτες.

Εκ τοῦ ἐπὶ τῶν ἰταλοαυστρια-
κῶν συνόρων σταθμοῦ ὁ αὐτο-
κράτωρ Γουλιέλμος ἀπηύθυνεν εἰς
τὸν βασιλέα Ουμβέρτον τὸ ἐξῆς
τηλεγράφημα. «Καθ' ἣν στιγμὴν
ἐξερχόμεθα τῶν συνόρων τοῦ
κράτους σου ἡ αὐτοκράτειρα καὶ
ἐγὼ ἀπευθύνομεν πρὸς τὴν Μαρ-
γαρίταν καὶ πρὸς σὲ τὸν ἐγκάρ-
διον ἡμῶν χαιρετισμὸν καὶ σὰς
περιπτυσόμεθα ἐν ἀγάπῃ. Τηροῦ-
μεν ἐτι ζῶσαν ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν
μνήμην τῶν ἀνεπιλήστων ἡμερῶν,
αἵτινες ἦνυσάν ἡμᾶς πρὸς τὸν
ἀγαλλιώντα λαόν σου.»

ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

Εσχάτως ἐώρτασε δημοτελῶς
τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ ὁ πρύ-
τανις τῶν ἐν Γερμανίᾳ καθηγη-
τῶν τοῦ ἀρχαίου γερμανοῦ δι-
καίου, Κονράδος Μάουρερ, ἀπὸ
τεσσαράκοντα σχεδὸν ἐνιαυτῶν
καθηγητῆς ἐν τῇ Πανεπιστημίᾳ
τοῦ Μονάχου. Πανταχόθεν τῆς
Γερμανίας προσήλθον ἐπιτροπαὶ
ἵνα χαιρετίσωσι τὸν κλεινὸν ἐρ-
μηνευτὴν τῆς ἀρχαίας γερμανικῆς
νομοθεσίας, τὸν ἀξίον εἶδὸν ἐκεῖ-
νου, πρὸς ὃν ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει
τόσα καὶ τόσα σοφὰ καὶ ἐθνωρε-
λῆ νομοθετήματα.

ΤΑ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ

Εκτὸς ἀμφιβολίας κεῖται ἀπὸ
τοῦδε ἡ νίκη τῶν ριζοσπαστῶν
κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς. Ο
Ρίσιτς, εἰς ὃν προσηνέχθη βου-
λευτικὴ ὑποψηφιότης, ἠρησθή, εἰ-
πὼν ὅτι θεωρεῖ περατωθὲν τὸ πο-
λιτικὸν τοῦ στάδιον καὶ προτίθε-
ται νὰ συνεχίσῃ τὰς ἱστορικὰς του
μελέτας. Λέγεται ὅτι ἐτοιμάζει ἀ-
πάντησιν εἰς τὰς περὶ τῶν σερβι-
κῶν πραγμάτων δημοσιεύσεις τοῦ
Προτσάναντς καὶ τοῦ Γαρασσανίν.
Ο τελευταῖος οὗτος ἀνακτὰ μεί-
ζονα ὁσημέραι ἐπιρροήν, ἡ πρὸς
αὐτὸν δ' εὐνοία καὶ ἐμπιστοσύνη
τοῦ νεαροῦ βασιλέως ἀπῆρσεν

ἐν Πετροπόλει, ἐνθα ὑποβλέπε-
ται πάντοτε ὡς αὐστριακόφρων.
Τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος τὴν
ἀρχηγίαν δ' ἀναλάβῃ ὁ στρατη-
γὸς Γροῦιτς, ἀρνηθεὶς νὰ ἐπανέλ-
θῃ ὡς πρέσβυς εἰς Κωνσταντινου-
πόλιν καὶ προτιμήσας τὴν προε-
δρίαν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρα-
τείας.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Επεξηγῶν τὴν ἀποτυχίαν τοῦ
νέου τουρκικοῦ δανείου πρὸς στρώ-
σιν τῆς γραμμῆς Κωνσταντινου-
πόλεως Θεσσαλονίκης ὁ ἐν Κων-
στατινουπόλει ἀνταποκριτὴς τοῦ
«Χρόνου» λέγει ὅτι ἡ σχεδιαζο-
μένη γραμμὴ θὰ ἔχῃ μόνον στρα-
τιγικὴν ἀξίαν καὶ ὅτι, παραχωρή-
σεως γενομένης ὑπὸ ἐπαχθεῖς ὁ-
ρους, θὰ ἦνα δύσκολον νὰ ἐρ-
γασθῇ ἐπικερδῶς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΓΗΠΡΕΣΙΑ ΟΔΗΣΣΟΥ)

Βουκουρέστιον 29 'Α-
πριλίου — Μεγάλαι πλημμύραι ἐπὶ
διαφόρων μερῶν τῆς χώρας, αἱ
συγκοινωνίαι διεκόπησαν.

Φιό ο μ η αὐθημερόν — Ὁ ἡγε-
μὼν τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος ἔ-
λαβε τὰς τῆς γλῶσσης τῆς Αρχι-
δουκίσσης Κλοτίλδης Μαρίας, ἐδείπνη-
σαν μετ' αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Ατμοπλοῖ-
ου Αμριτρίτης.

Ἀ θ ῆ ν α ι, 29 'Απριλίου. — Δια-
βεβαιοῦσιν ὅτι οὐδεμία δυσαρέ-
σκεια ὑφίστατο μετὰ τοῦ Βασι-
λέως καὶ τοῦ ὑπουργείου. Ἡ κρί-
σις ὑπῆρξεν ἀφρευκτον ἀποτελε-
σμα πίεσεως γεγονότων. Πιστεύ-
εται ὅτι ὁ Βασιλεὺς θέλει δεχθῇ
τὴν παραίτησιν τοῦ Τρικούπη σή-
μερον.

Ἀ μ β ο ὁ ρ γ ο ν — αὐθημερόν
— Ἀνταποκριτὴς ἐξ Ἀμβούργου
διαψεύδει τὴν ἐν Βερολίνῳ κυ-
κλοφορήσαν ῥήμην ὡς ὅλως
ἀνυπόστατον περὶ ἐνσκήψεως τῆς
χολέρας.

Ἀ θ ῆ ν α ι — αὐθημερόν. — Ὁ
Σωτηρόπουλος προσκληθεὶς εἰς τὰ
ἀνάκτορα τὴν πρωΐαν ἔσχε μα-
κράν συνέντευξιν μετὰ τοῦ Βα-
σιλέως περὶ τῆς πολιτικῆς κατα-
στάσεως. Ἀῖριον θὰ γείνη πάλιν
δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, πιστεύ-
εται ὅτι θὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον
ἐκτὸς τῆς Βουλῆς.

Φιό ο μ η. — αὐθημερόν. — Σή-
μερον τὴν ἐνάτην τῆς πρωΐας ἡ
Α. Β. Ὑψηλότης ὁ ἡγεμὼν τῆς
Βουλγαρίας ἀνεχώρησε μετὰ τῆς
ἡγεμονίδος διὰ τοῦ ατμοπλοίου.

Τέ με σ β α ρ — αὐθημερόν. — Ὁ
ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας θὰ φθάσῃ
τὴν Τετάρτην ὥραν 5 τῆς πρωΐας
θὰ ἐξακολουθήσῃ μετὰ ὁκτάλε-
πτον διαμονὴν ἐν εἰς Ὁρσοβὸν
ταξιδιῶν του.

Ρ ὁ μ η — αὐθημερόν. — Ἡ ἐρ-
ημερὶς «Ἰταλία» διαψεύδει τὴν
κυκλοφορήσαν ῥήμην ὅτι δῆθεν
ὁ μέγας δούξ Βλαδιμηρος εἶχε
προτίει στραφεῖς πρὸς τὴν πρέ-
σβειραν τῆς Γαλλίας μεγαλορῶ-
νως ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐτῆς, μετὰ
τὴν κατὰ τὸ γεῦμα πρόποσιν τοῦ
αὐτοκράτορος Γουλιέλμου.

Βι ἐ ν ν η — αὐθημερόν. — Κατὰ

τὴν «Πολ. Ἀνταπόκρισιν» ὁ αὐ-
τοκράτωρ τῆς Ρωσσίας θέλει ἐπι-
θεωρήσει ἐν Σεβαστουπόλει ὅλον
τὸν ἐν τῇ Εὐξείνῳ Πόντῳ στό-
λον τῆς Ρωσσίας.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς
«ΟΔΗΣΣΟΥ».

Εν Βάρνῃ 29 Ἀπριλίου 1893

Λεξιότιμε κύριε.

Εάν σκοπὸς τῆς ἐφημερίδος σας εἴνε
ἡ υπεράσπισις τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀλη-
θείας εὐαρεστήθητε νὰ δημοσιεύσῃτε τὰ
ἐπόμενα ὑπ' ἐὺ θύ ν η ν μου.

Σ. Ο. Λάτρεϊς τοῦ καθήκοντος ὑπε-
ράνω τοῦ ἀτομικοῦ ἡμῶν συμφέροντος
τιθέντες τὸ κοινόν, δημοσιεύομεν ἀδι-
στάκτως τὴν ἐπομένην διατριβὴν ἀν-
δρὸς εὐυπολίπτου καὶ σημαίνοντος,
Ἑλλήνος δὲ πολίτου.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δὲν ἔχομεν λοιπὸν στέμμα οἱ ἐν Βάρνῃ Ἑλ-
ληνες ὑπῆκοι! Δὲν ἀναγνωρίζεται ἐνταῦθα ὁ
Βασιλεὺς Γεώργιος, ἀφοῦ δὲν ἔκαμε ὁ κ. Βάλλην-
δας δοξολογίαν; Τί ἀντεθνική διαγωγή; Τοιαῦ-
τά τινα ἴκουέ τις, κ. Διευθυντά, τὴν παρελθού-
σαν παρασκευὴν, ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου,
ἐπέτειον δὲ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α! Ἐνφ μετὰ χα-
ρᾶς ὁ ἐν Πύργῳ ἀνταποκριτὴς τῆς Οδησοῦ πε-
ριέγραψε τὴν ἑορτὴν καὶ πανήγυριν τῶν αὐτῶν
σχετικῶς ὀλιγωτέρων Ἑλλήνων πολιτῶν, ἡ «Ο-
δησός» δι' ὀλίγων πικρῶν γραμμῶν ἔγραψεν
ὅτι ἐν Βάρνῃ ὁ κ. ἀναπληρωτὴς ἱατρός Β. Βάλ-
ληνδας, δὲν ἐθεώρησε καλὸν νὰ δοξολογήσῃ ἐν
τῇ ναφ τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα Γε-
ωργίου! Θριαμβὸς ἀνεξίτηλος διὰ τὸ Ἑλλ. ἔθνος
καὶ τὸν ἐνταῦθα ἀναπληρωτὴν τοῦ Προξενείου
τῆς Α. Μ. τὸν ὁποῖον οὐδεὶς μέχρι τοῦδε συνε-
τέλεσε.

Εκοκκίνησα διὰ λογ/μὸν του ὅταν ἐ β ρ α γ-
ός τις Ἑλλήν ὑπῆκοος, με ἡρώτησε ποῖαν φε-
ραν θὰ γείνη ἡ δοξολογία εἰς τὴν ἐκκλησίαν
διὰ τὴν ὑπάτην.

— Δὲν ἤξεύρω, ἀπάντησα καταπνίξας τὴν δι-
καιάν μου ἀνανάκτησιν!

Ἀδυνατεῖ τις νὰ μαντέψῃ πότε τὸ ὑπουργεῖον
τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος θὰ σκεφθῇ περὶ
τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας καὶ διὰ ἐν Βουλγαρίᾳ
ἀφοῦ ἀπὸ ἔτους καὶ ἑπτάκις διορισθέντα πρό-
ξενον. ἐξακολουθεῖ ἐτι νὰ κρατῇ ἐν Αθήναις χω-
ρὶς νὰ σκέπτηται ὅποιας σπουδαίτης συμφέ-
ροντα παραβλέπονται οὐδέποτε κατ' αὐτὰς ἐ-
στελεν ἐπιθεωρητὴν τινα ὅπως ἐξετάσῃ καὶ ἐξ-
ακριβώσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ δια-
φόρων Ἑλλήν. παροικίων καὶ τὰ ἀληθῆ συμφέ-
ροντα τοῦ ἔθνους, τίνες δὲ πρόξενοι ἐκκληροῦσι
τὸ καθήκον των.

Καθεύδουσιν ὑπὸ μανδραγόρα αὐτοὶ ἀκριβῶς
οἵτινες ἐξ ἐπαγγέλματος ὤφειλον νὰ ἰργάζων-
ται ὑπὲρ τῆς παλιννομήσεως τῶν ἐθνικῶν πραγ-
μάτων, ἐκεῖ ἰδὲν ὅπου ὤφειλόν νὰ προΐστανται,
αὐτῶν ἄνδρες τιθέμενοι ὑπεράνω παντὸς τὸ ἐ-
θνικὸν συμφέρον, καὶ οὐχὶ τὸ ἀτομικόν.

Πολλὰ ἔχω νὰ εἰπῶ περὶ τῆς προξενικῆς ὑ-
πηρεσίας ἐν τῇ ἐξωτερικῇ περιορίσῃ ἐπὶ τοῦ
παρόντος εἰς τὸ Προξενεῖον τῆς Βάρνης μηδε-
μίαν ἀποδοδὸς σημασίαν εἰς τοὺς τυχόν παρα-
χρησόμενους διὰ τὸ παράτολμον(;) διάθημί μου.
Ἰκανοὶ παρήλθον μῆνες ἀπ' ὅτου ὁ κ. Βάλ-
ληνδας διαρίσῃ ἀναπληρωτὴς τοῦ Προξενείου
ἀνέλαβε δὲ ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὰ συμφέ-
ροντα τῶν ἐνταῦθα πολιτῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς
ἄρας ἐκείνης μέχρι τῆς παρούσης τόσα διεπρά-
χθησαν, ὥστε μόνος ἀνθρώπος προδίδων τὸ ἔθνος
ἠδύνατο νὰ σιγήσῃ.

— Δὲν εἶμαι πρόξενος, ἔλεγεν εἰς τοὺς δια-
μαρτυρηθέντας, διὰ τὴν παράλειψιν τῆς δοξο-
λογίας.

— Ἀλλ' εἶσαι ἐπάλληλος τῆς Α. Μεγαλειότη-
τος, κ. Βάλληνδα, ἰσχυρίζεσαι ὅτι τὸ ἐθνικὸν
συμφέρον καὶ τὸ καθήκον σου εἶνε ἀνώτερον
τοῦ ἀτομικοῦ καὶ ἱατρικοῦ σου; Εἰς ναι! ὤφει-
λες νὰ κάμῃς δοξολογίαν ὡς κάμουν πάντοτε
οἱ ἀναπληρωταὶ, ἀκολουθῶν πολιτείας ἀξιο-
πρεπῆ.

— Δὲν θέλομεν νὰ μεταβάλῃς τὸ Προξενεῖον εἰς ἰθὺκὸν νοσοκομεῖον καὶ ἱατρικὸν γραφεῖον δὲν θέλομεν νὰ τὸ μεταβάλῃς εἰς γὰρ τὴν προσπορίζουσαν σοὶ συμπύκνωση καὶ συμπίεσιν.

Μέχρις ἰσχύει τὸ πρὸξενεῖον ἄν γινώσκῃς ἡμεῖς! καθιερῶσαι λοιπὸν καὶ τὸ στήριμα ἢ ἀναυθίσαι τὸ ἐπὶ τὴν προστασίαν ἑτέρου προξενίου χάριν οικονομίας, ὅπως μὴ κάμνῃς ἐντέπῳσιν καὶ μὴ παραβλάψῃς τὰ ἀτομικὰ σὰς συμπεριφορὰς.

Τόσοι ἐπίσκοποι παραπονοῦνται ἐναντίον σου, πολλοὶ δὲ ἐπίσκοποι ἑλλήνες ἐκπαλίσαντες τὴν στρατιωτικὴν τῶν θηρίων εἰς δραπέτην ἐκ τῆς γεννητείας τῶν γῆς διότι δὲν τυγχάνουσι προστασίας, ἄλλοι δὲ ἐξήρτησαν προστασίαν παρ' ἑτέρου προξενίου ἰρηνίῃς νὰ ἀλλάξῃς τὸ διαβατήριον ἱθαίου, ἑλληνο πολίτου γυναικὸς, ἐν ἑτέροι προξενεῖα εἶχον τὸν ἀναγνωρίσει, ἐξέδωκε δὲ διαβατήριον ἐπὶ τῇ βάσει τοιοῦτου χρονολογουμένου πρὸ τοῦ 1877 καὶ ἐπογεγραμμένου ἐπὶ τοῦ προξένου Βάρνης! ἰσπεύσατε ὅπως κηρύξῃς τὴν πώχυνσιν τοῦ μακρυτοῦ Σ. Πάντες προῶν καὶ ἀνοήτως ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ἐστίρων, καὶ ὡς σὰς ἔγραψε δι' ὅρους προστασίας τὴν ἀξιοπρίπειαν τοῦ ἑλληνοκοῦ στέμματος ἄλλο προξενεῖον τῆς Βάρνης, τίνος χάριν; ... χάριν συμπεριφορᾶς! Ἡδὲ ἐπερησασθήτε τότε τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους τὴν οὕτω ἐξενετισθείσαν; Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς σου ἔχομεν Τὸ ὄρκο νὰ τὰς ἀποκλινῇς ἐν ᾧ μέχρι τοῦδε

εἶχομεν ὁμογενή. Τίς ἢ τί σὰς ἐπεισὶν ὅτι εἶναι δευτεῖον νὰ ἢ πασιότερος τοῦ ἑλλήνος; Μὴ καὶ ἐνταῦθα ἐποκρίπται ἰθὺκὸν συμπεριφορᾶς; Ἡδὲ, ἔρως ἴσθι τόσῳ ἐπιγυλακτικῷ, δὲν τὸν ἀντιβάζῃς μετὰ τὸ ἰσχύειν ἑκείνου, καθ' ὃ ἐκ προμνήτης ἐκτέμῃς ὁμογενή τινα μὲ μαγκοῦσαν; Ἡδὲ δὲ ἐπερησασθήτε τὸν τοῦρκὸν σὰς εἰς τὰ ἐντόπια δικαστήρια;

Δὲν ἐκάρητε δοξολογίαν, διότι δὲν ἐπιδίκετε τὸ ἰθὺκὸν συμπεριφορᾶς, ἀλλὰ τὸ ἀτομικόν! Ὑμεῖς, ὁ γραμματεὺς σου καὶ ὁ κλητὴρ σου ἀποτέλειτε μίαν τριάδα, τὴν ὅποιαν, ἐὰν ἄλλοι ἐπεχειροῦν νὰ συσπειρώσῃς ἀντὶ πολλῶν ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἔθνους, δὲν θὰ τὸ κατόρθωνον!

Εἰάν θὰ ἐξακολουθήσῃς οὕτω νὰ λειτουργῇς τὸ βασιλικόν Προξενεῖον θὰ ἴτο καλὸν νὰ συντελέσεις τὸ ἔργον σου κλειόντες αὐτὸ ἐκ μετριοπαθείας καὶ φρονήσεως, διότι οὐδεὶς οὐδένα αἰσθάνεται σεβασμὸν πρὸς τὸ μικροσκοπικὸν σπήταϊς τῆς ἀδελφῆς σου.

Ἡ ἐπιγυλακτικὴ πολιτικὴ σου ἀφελεῖ μόνον ἑμὰς ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἔθνους. Οἱ δεῖλοι καὶ φοροδοεῖς ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἰδιαίτερον καὶ βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα των, τὸ ἱατρικὸν φέρ' εἰπεῖν, καὶ οὐχὶ τὸ προξενικόν — οὐδεὶς δέναται δυοὶ κυρίως δουλεῖν, ἔθνεϊ καὶ συμπεριφορᾶς!

Υ.

GRANDE LOTERIE DE CAPITAUX

garantie légalement par le suprême Gouvernement à Hambourg.

500,000

Mares ou
Francs 625,000

comme gros lot sont offerts en cas le plus heureux par la Nouvelle Grande Loterie de Capitaux, garantie par l'Etat de Hambourg.

Mais en tous cas :

1	Prime de Mares	300000
1	Lot de Mares	200000
1	Lot de Mares	100000
2	Lots de Mares	75000
1	Lot de Mares	70000
1	Lot de Mares	65000
1	Lot de Mares	60000
1	Lot de Mares	55000
2	Lot de Mares	50000
1	Lot de Mares	40000
5	Lots de Mares	20000
3	Lots de Mares	15000
26	Lots de Mares	10000
56	Lots de Mares	5000
106	Lots de Mares	3000
253	Lots de Mares	2000
6	Lots de Mares	1500
756	Lots de Mares	1000
1237	Lots de Mares	500
33950	Lots de Mares	148
18991	Lots de Mares	300, 200
150, 127, 100, 94, 67, 40, 20.		

Chacun recevra entre ses mains les **billets originaux** pourvus des armes d'Etat, et en même temps le **plan officiel des tirages**, où l'on verra tous les détails nécessaires. De suite après le tirage chaque intéressé recevra la liste officielle des primes tirées pourvue des armes d'Etat: **Le paiement des lots se fera selon le plan promptement, sous la garantie de l'Etat. Les prix sont payable en Reichsmark.** En cas que, contre notre attente, le plan des tirages ne convienne pas à un des intéressés, nous sommes bien prêts à prendre, retour avant le tirage les billets qui ne conviennent pas et à restituer le montant reçu. Si l'on désire, le **plan officiel des tirages** est envoyé gratis d'avance pour en prendre connaissance. Nous prions de bien vouloir nous envoyer les ordres le plus **promptement** possible, mais en tout cas avant le

20 Mai 1893 n. ST.

Valentin & Cie.

Maison de Banque

HAMBURG

Ville libre, Allemagne.

La Loterie de Capitaux bien importante, autorisée par le haut Gouvernement d'Etat à Hambourg, et garantie par la propriété totale d'Etat, contient 110,000 billets, dont 55,400 doivent gagner avec sûreté. Le capital dans cette loterie est à peu près

13,000,000

Francs en or.

L'arrangement favorable de cette loterie d'argent est de telle manière que tous les 55,400 prix indiqués ci dessus seront décidés avec sûreté en 7 classes successives.

Le Lot principal de la première classe est Mares 50,000, seconde classe Mares 55,000, monte dans la troisième à Mares 60,000, dans la quatrième à Mares 65,000, dans la cinquième à Mares 70,000, dans la sixième à Mares 75,000, et septième à évent. Mares 500,000, mais en tous cas à 300,000 200,000 Mares, etc.

La maison de commerce nommée au pied invite par la présente respectueusement à s'intéresser dans cette Grande loterie de Capitaux.

Les personnes désirant donner des ordres sont priées d'y ajouter les montants respectifs en **Billets de Banque de France**, ou de tout pays européen, ou en **timbres-poste**, ou le plus commode sera d'envoyer l'argent par **mandat de poste international** de votre pays, allemande ou autrichienne, Bons de Poste français. Postal note anglaises.

Pour le tirage de la première classe, coûte

1 billet original entier	frs. 7,50
1 demi-billet original	, 3,75
1 quart de billet original	, 1,90

Le prix des billets des classes suivantes et aussi la distribution de tous les prix et dates des tirages, enfin tous les détails on peut voir du plan officiel.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

„ΟΔΗΣΣΟΥ“

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΛΕΒΑ 12,

ΕΝΝΕΑΜΗΝΟΣ 10 ΕΞΑΜΗΝΟΣ 7.

ΤΡΙΜΗΝΟΣ 3.50, ΜΗΝΙΑΙΑ 1.20

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΣΥΓΚΕΙΤΑΙ ΕΚ ΔΥΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ „ΟΔΗΣΣΟΥ“

Η ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΥΤΗΣ ΟΝΟΜΑΤΑ

(Συνέχεια)

κακούργων. ἡ γενομένη ἐπὶ τοῦ Φιλίππου εἰς τὴν Καβύλην (ἢ κατὰ σύμπτωσιν αἰτία, φαίνεται ὅτι εἶναι, ἐκ τοῦ *hri pro quo* αὐτοῦ) εἶναι μόνον μία τῶν ἀπείρων ἀνακριθειῶν, ὡς ἀπαντᾷ τις ἐν ταῖς ἱστορικαῖς μαρτυρίαις, ὡς ὁ Στράβων ἔχει παρενείρη ἐν ταῖς γεωγραφικαῖς του ἐκθέσεσι. Τὰ παραδείγματα δὲν εἶναι τόσῳ ὀλίγα ὥστε νὰ τὰ ἀπαριθμήσῃ τις ὡσαύτως εἶναι ἐπιβεβαιωμένον ὅτι ὁ γεωγράφος οὗτος τοῦ πρώτου μ. Χ. αἰῶνος ἐπισκεπτόμενος τὰς διαφόρους χώρας, φαίνεται ὅτι ἔχει παράσχη πίστιν σφόδρα χαρίζομένην εἰς τὰς διηγήσεις καὶ δημοτικὰς παραδόσεις ἐπὶ τῶν γεγονότων, τὰς

χρονολογουμένας ἀπὸ πολλῶν αἰώνων καὶ φαίνεται, ὅτι τὰς ἔχει ἀναφέρει χωρὶς προηγουμένης νὰ κάμῃ διαλογὴν τινα καὶ χωρὶς νὰ τὰς ἀπαλλάξῃ παντὸς τοῦ ψευδοῦς, ὑπερβολικοῦ ἢ ἀπράγματος.

Πρὸς πληροφορίαν θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα ὅτι ἡ θέσις τῆς ἀρχαίας Καβύλης δὲν εἶναι ἀκόμη ἐπακριδῶς ὠρισμένη. Ὁ Charles Mueller ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ Πτολεμαίου σημειωθεῖσα θέσις εἶναι πεπλανημένη, ὅτι ὁ πίναξ τοῦ Peutinger, καίτοι οὗτος μνημονεύει ὅτι ἡ ῥηθεῖσα πόλις κεῖται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ «Φιλίππουπόλεως Βεροίας Ἀγχιάλου» εἰς ἀπόστασιν 25,000 βημάτων ἐκ τῆς Βεροίας (Στάρας Ζαγοράς) δὲν σημειοῖ τὴν μεταξὺ Καβύλης καὶ Ἀγχιάλου ἀπόστασιν, ὅτι τὸ Ὀδοιπορικὸν τοῦ αυτοκράτορος Ἀντωνίνου περιορίζεται νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Καβύλη εἶναι εἰς ἀπόστασιν ἐξ Ἀδριανουπόλεως 79,000 βημάτων. καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέτρων τούτων οἱ πίνακες τοῦ Kierpert σημειοῦσι τὴν Σλίβεν, καὶ

ὅτι κατ' ἄλλους ἡ θέσις τῆς ὀρίζεται ἐκεῖ ἐνθα σήμερον εὐρίσκεται τὸ χωρίον «Γολοβίτσα» ἐγγύτατα τῆς Τούνηζας. Ἐν τούτοις ὁ σοφὸς Γερμανὸς καταλήγει ὡς ἐξῆς:

«Si fidem in tanta recentiorum tabularum discrepantia habere licet... accuratius positio (Capilis) deiniiri vix potest». Θὰ προσέσωμεν, τὸ ἐφ' ἡμῖν μίαν ἀπλὴν σημείωσιν:

Ἐν τῷ χωρίῳ «Δουγὰν Οὔλου» εἰς ἀπόστασιν χιλιόμετρων τινῶν πρὸς τὸ νότιον δυτικὸν τῆς Ὑμυόλεως, ἡ τύχη ἦγαγε, πλέον ἢ ἁπαξ, τὴν ἀποκάλυψιν ἀρχαίων ἀντικειμένων τέχνης. Πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν εἰρέθη μαρμαρίνόν τι ἄγαλμα λίαν καλοῦ ρυθμοῦ καὶ ἐντελῶς διατηρούμενον. Ὑποράσθη ὑφ' ἑλληνοῦ ἐμπόρου, ὅστις τὸ ἐπεμψεν εἰς τὸν ἑλληνα μητροπολίτην Ἀδιανουπόλεως, οὗτος δὲ εὗρε τὸν τρόπον νὰ τὸ ἐξαποστείλῃ εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Δὲν εἶναι οὐδαμῶς ἀπίθανον, ὅτι ἂν ἐπεχειροῦν ἀνασκαφὰς ἐκεῖ, θὰ κα-

τάρθουν νὰ προσκλήσωνται τὴν βεβαιότητα ὅτι ἐκεῖ εἶναι ἡ θέσις τῆς Καβύλης.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, μένει ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ κ. Kanitz σφόδρα ἀδυσανίστως ἀπεφάνθη ἀποφθεγματικῶς ὅτι ἡ ἀρχαία Καβύλη κατέστη ἡ σημερινὴ Ὑάμπολις.

Δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ δώσωμεν πέρας εἰς ταύτην τὴν μελέτην χωρὶς νὰ εἰπωμεν ἀκόμη μίαν λέξιν περὶ τοῦ κ. Τσουκαλά.

Ἀφοῦ ἐπιλοδάρησε τὴν Φιλίππου πόλιν μὲ τὸ αὐτῆς ὄνομα καὶ ἀφοῦ ἀνεκάλεσε τὴν ἀρχαίαν ὀνομασίαν τῶν δύο ἐκ τῶν τριῶν ἐξοχῶν τοῦ λόφου ἐφ' οὗ ἐκτίσται ἡ πόλις αὕτη ἐκείνας ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὁποίων ὁ Εὐμοχλὸς καὶ ὁ υἱὸς του (sic) Μουσαῖος διήγαγον βίον κοινοβιατῶν, ὁ σοφὸς οὗτος ἔσχεν ὡσαύτως τὸ εὐτύχημα νὰ εὕρῃ καὶ τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τῆς τρίτης ἐκ τῶν ἐξοχῶν ἐκείνων, τῆς κριμεινῆς πρὸς νότον καὶ φερούσης τὸ Ὑρκικὸν ὄνομα: «Δξαμπὰς Τελε» (σχοινοβατῶν λόφος) ἔπεται τὸ τέλος